

temerè & confestim, sed sensim, leniter, & per intervalla suggerenda esse; multùm hac in re peccant apud ægros illi, qui nimium legendo, & alloquendo, sæpè etiam parerga & quæ minus ad rem ingerendo, caput eis obtundunt. *Vide ad hoc libros Spiritu Dei & cœlesti unctiōe refertos; sed præsertim consule librum vitæ, scilicet Jesum crucifixum.*

Igitur, charissime Frater, per viscera misericordiæ Dei nostri qui visitavit nos oriens ex alto, visita infirmos secundùm beneplacitum Christi, cujus unctio loquetur in te, ut in hora mortis fiducialiter, & Deo, non tibi dans gloriam dicere possis: *Domine, cum essem cum eis, ego servabam eos in nomine tuo; quos dedisti mihi custodiri, & nemo ex eis periit.* Joan. 17. v. 12. & ut tu vicissim lætanter audias: *Infirmus eram, & visitasti me: veni benedicte Patris mei, posside paratum tibi regnum à constitutione mundi.* Matth. 25. v. 34.

CAPUT QUINTUM.

Obligationes particulares.

ARTICULUS I.

Munia Syndicorum & Præpositorum Capitulũ & Communitatum Ecclesiasticarum.

Si Syndicus sis aut Præpositus Capituli vel Communitatis Ecclesiasticæ, memento tui esse muneris præesse in sollicitudine verbis & exemplo, ac dare operam ut regularis disciplina, & statuta observentur, ut omnia honestè secundùm ordinem fiant, ut sancta sanctè tractentur, & ut fideles ad pietatem & ad Dei cultum assiduè instruantur. Non licet tibi erubescere Evangelium, nec quære hominibus placere; quapropter argue, increpa in omni sapientia delinquentes. Quòd si virga opus fuerit, tunc rebelles & morosos ad disciplinam ecclesiasticam mulctis pecuniariis, juxtà potestatem tibi à summis Pontificibus traditam, coërce. Cave ne facias acceptionem personarum; non est apud Deum talis acceptio.

Cogita & iterùm cogita te communicare peccatis alienis, si præ ignavia, tepore,

respectu humano, vana absentia, ac pravo exemplo, regularis observantia destruat; ac si inde irrepant scandala, nonne Deus requireret ista? Profectò, & quidem strictissimè; & adhuc accuratiùs non vigilas? Officii tui honori & utilitati magis consulis quàm obligationibus illi annexis & rationi de illo reddendæ? Grande periculum! quis tuam intelligat cæcitatem?

Teneris insuper defendere & tueri jura, redditus, & emolumenta Capituli vel Communitatis cui præses, si eorum cura in te incumbat.

Memineris te forsàn juramento teneri ad disciplinam ecclesiasticam tuendam, & ad alia munia præstanda.

Igitur si sis cæcus speculator & canis mutus; si blasphemans quodcumque ignoras, sis simulacrum habens os & non loquens, oculos habens & non videns, aures & non audiens; si propter te fideles scandalizentur in lege, opus Dei fiat negligenter; si propter incuriam tuam periclitentur ac pereant jura & redditus Capituli & Communitatis ac fidelium legata & fundationes, nonne perjurus es? nonne peccata aliena, & forsàn sacrilegia ac iniquitates quasi aquam hætenus bibisti?

Idipsum seridò cogita; appende te in statera. Utinam salutarè timore percussus confitearis adversum te injustitias tuas Domino, facias dignos pœnitentiæ fructus, & diligentius deinceps attendas tibi & aliis quibus præses! In his esto, si velis in tuto tuam ponere salutem.

ARTICULUS II.

Munia Pastoralia.

Suscepisti ne animarum curam? ò quàm gravem & periculosam tibi imposuisti sarcinam! ò utinam saltem onus hoc humeris Angelicis, ut loquitur Tridentina Synodus, formidandum, à Deo vocatus & electus, ac à tuis Præpositis diù probatus, ad majorem Dei gloriam, & ad animarum salutem, nonnisi invitus susceperis! Memineris semper te ad fortia misisse manum, & te in altitudinem maris venisse: cave ne tempestas demergat te; nam hoc est maximum periculum te de factis alterius reddere rationem, qui pro tuis non sufficis. *S. Thom.* Undè fit verum istud: *interdum dominatur homo homini in malum suum. Eccle. 8. v. 9.*

Quapropter in omnibus labora sicut bo-

nus miles Christi. Pensa, & iterum pensa, præcepto divino mandatum esse omnibus quibus animarum cura commisa est, oves suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, verbique divini prædicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum operum exemplo pascere, pauperum aliarumque miserabilium personarum paternam curam gerere, & in cætera munera pastoralia incumbere. *Trid. Sess. 23. de Ref. c. 1.* Si aliter agas, quid es? idolum Pastoris, laqueus in ruinam multorum positus. Quid eris? ipse videris.

Adimplere autem tuum ministerium te nequaquam posse scias, si gregem tibi commissum mercenariorum more deseras, oviumque tuarum, quarum sanguis de tuis est manibus à supremo Judice requirendus, custodiæ minimè incumbas, cum certissimum sit non admitti Pastoris excusationem, si lupo oves comedit, & Pastor nesciat. *Idem Sess. 6. de Ref. c. 1.* O Pastor vagus! intellexisti hæc omnia?

In te ergò reversus, attende tibi & universo gregi in quo te Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei quam acquisivit sanguine suo. Gravissimum his qui præsumt judicium fiet: formidabile judicium! anima

pro anima. Terribilis sententia! Hæc seriò meditare, charissime Frater, ut accuratiùs deinceps pervigilans, quasi rationem pro animabus tibi commissis redditurus ac factus forma gregis ex animo, fias Pastor juxta cor Dei, & in domo ejus non servus inutilis, somno, luxui, quieti, joci, avaritiæ & epulis deditus, non simulacrum & phantasma, sed oliva fructifera, lucerna lucens & ardens, in gloriam Dei & animarum salutem consummenda, ne in te vertatur illud: *ut quid terram Sanctorum sibi & aliis nequam occupat? Fiant dies ejus pauci, & episcopatum ejus accipiat alter.*

Error cui non resistitur, approbatur, & veritas, cum non defensatur, opprimitur, *6. 3. dist. 83.* Undè, si non annuntiaveris ut avertatur impius à via sua impia, ipse impius in iniquitate sua morietur; sanguinem autem ejus de manu tua requiret justus Judex.

Credis hoc? Si illud credas, quid est cur Populo scelera eorum incessanter non annuntias? Ecquando eris canis mutus latrare non valens? Væ tibi quia taces!

Delinquentes verò, in misericordia sicut justus, corripe & increpa; superveniente enim mansuetudine omnes corri-

piuntur. Quòd si virga opus fuerit, da tunc operam ut vigor à mansuetudine numquam separetur, nec justitia à misericordia; & quamvis ex utraque faciendum sit temperamentum, ut neque multa asperitate exulcerentur subditi, neque nimia benignitate solvantur, ut loquitur D. Gregorius, expedit tamen ut ad lenitatem proclivior sis quam ad severitatem; plures enim melle capiuntur muscæ, quam aceto. Talis erat Sancti Francisci Salesii melliflua regula & praxis. Et verò, estne verus Pastor, qui ovium infirmitatibus condolere & compati nescit?

Discordantium & periclitantium pedes in viam pacis & salutis dirigere contendere, ac proinde habeas oculos antè & retrò. Quare? quia speculatorem dedit te Dominus Domui Israël. Igitur vè tibi, si sis cæcus speculator, videns vana & amans somnia!

Circa studiosam puerorum catechizandorum curam vide dicta pag. 225. Hoc munus ad te præcipuè spectat, & eidem, tanquam salutis ovium tuarum fundamento, accuratissimè vacare debes.

Verùm sufficitne studiosa illa puerorum catechizandorum cura? Minimè. Iam

enim vidisti præcepto divino mandatum esse omnibus quibus animarum cura commissa est, oves suas verbi divini prædicatione pascere. *Trid. Sess. 23. de Ref. c. 1.* Igitur, per se, vel per alios idoneos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem Dominicis & Festis solemnibus, plebes sibi commissas pro sua & earum capacitate, pascant salutaribus verbis, docendo quæ scire omnibus necessaria sunt ad salutem, annuntiandoque eis cum brevitate & facilitate sermonis vitia, quæ eos declinare, & virtutes quas sectari oporteat, ut pœnam æternam evadere & cœlestem gloriam consequi valeant. Id verò si quis eorum præstare negligat...per censuras Ecclesiasticas, seu aliàs ad Episcopi arbitrium cogatur; ita ut etiam, si ei expedire visum fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præstet, honesta aliqua merces persolvatur, donec principalis ipse resipiscens, officium suum impleat. *Idem Sess. 5. de Ref. c. 2.*

Reverà hæc est vita æterna ut cognoscant Patrem, & quem misit, Jesum Christum; sed quomodo cognoscent Patrem & Filium? quomodo mandata servabunt, nisi audiant? & quomodo audient sine prædicante? Quid ad hæc respondes cæcus speculator, Pastor teipsum, non oves pascens;

Pastor tuæ utilitati, non ovium saluti consulens, idolum Pastoris, simulacrum os habens, & non loquens? Nonne audis parvulos & adultos post te clamantes, panemque avidè petentes? Quid est cur fame perentibus non frangis eis? Quòdusque tandem eos jejunos immisericors dimittes? nonne in via miseri deficient? an non & tu præ duritia tua pariter deficies, & in æternum peribis?

Verùm dic, amabimus, quare talentum in sudario repositum habes? an quia Dominus est austerus Judex? O infelix! idèd præcisè ad populum tibi commissum instruendum te alacriùs impellere debes, ne de ore tuo judiceris servus inutilis & nequam.

An instructionem fastidis & hanc Populo denegas, quia non est talis instruendi consuetudo? O pestifera defensio! Numquid ignoras consuetudinem sine veritate vetustatem erroris esse? *S. Cypr.* An tepor & negligentia aliorum Parochorum adversus Evangelium, & Concilii Trid. sanctionem prævalere unquam poterunt? Veriùs dicamus, nonne cum his otiosis, tepidis, & mercenariis Pastoribus in eadem es damnatione? *Profectò. Dominus locutus est.*

Iterùm quærimus, quare hanc Populis necessariam instructionem negligis? an quia credis te huic officio sufficienter satisfacere pueros catechizando? Erras.

Quomodo enim adulti servabunt mandata, & Sacramenta dignè suscipient? quomodo vitia declinabunt, & virtutes sectabuntur, si hæc omnia, ut præcipit Trid. loco citato, facilitate & brevitate sermonis eis familiariter non expendas, mastices, & inculces? Si catechizes infantes, optimè facis, in hoc laudamus te; si verò adultum & rudem populum non instruas, certè in illusionum & peccatorum alienorum foveam, quam tibi imprudens facis, brevè casurus es. Absit ergò ut te in hoc laudemus. An ignoras adultos catechismum interdum fastidire, & ab eo ferè semper abesse, præsertim si post expleta officia ille fiat? Quare? quia iidem adulti sibi facilè persuadent se hoc cathecismo non egere; ideoque illum ad solos pueros remittunt. Nonne illud tibi experientia compertum est?

Forsàn non habes talentum ut sis Pastor, cum instruendi dotibus careas. O insipiens! Si res ita sit, cur Pastoris suscipisti nomen & onus? cur in novissimo

ovium loco non recubuisti, ut grex aptiori demandatus pastori salvaretur, & ut te quoque ovis nomine & loco contentus, teipsum securiùs salvum faceres?

Erubescere ergò, charissime Frater, erubescere excusare excusationes in peccatis; hæ omnes & aliæ excusationes quibus te illudit diabolus, & te ipse fascinas, Dominum tuum acriùs exacerbabunt; quinimò omnes oves quas occidisti, quas non pavisti, stabunt in magna constantia adversus te, vindictam requirentes, & condemnantes te. Proh desperatio! Tunc subfuisse & fodisse, quàm præfuisse sine dubio males; sed frustra.

Has ut justissimas evadere possis vindictas & desperationes, ulula Pastor mutus & inutilis, ac pœnitentiam age: lectioni in posterum accuratiùs attende. Ut in doctrina potens sis exhortari, & oves tuas verbi divini prædicatione pascere, instructiones familiares & breves infra hebdomadam institue. Crede nobis, si spiritum & zelum Dei habeas, has parere, & Populo annuntiare facillè poteris, quamvis modicis talentis præditus sis. Numquid eximiis eges talentis ut Populum imprimis rudem & pauperem erudias?

Attamen Deus, cui omne cor patet & omnis voluntas loquitur, supplebit quidquid tuæ deerit infirmitati, præsertim postquam ex parte tua feceris quicquid ejus gratia adjutus facere potuisti. Quòd si id per te præstare nullomòdò possis, tunc idoneum coadjutorem sumptibus tuis adhibe tibi, aut oneri & honori cedas, ut Deus Pastorem juxta cor suum populo suo periclitanti det.

Vide dicta, ubi de prædicatione verbi divini, pag. 199. Item de diligenti rudium & pauperum instructione, pag. 237.

Cùm Sacramenta sint fontes Salvatoris, & instrumenta gratiæ, ad eorum frequentem usum fideles tibi commissos, juxta uniuscujusque statum, modis omnibus allice; ea tu quoque, præsertim rationabiliter petentibus, prompto, paterno, & hilari affectu ministra. Væ tibi si eos ab hoc usu, præ fastidio & otio arceas! attamen esto fidelis minister Christi, & prudens mysteriorum Dei, et præcipuè Sacramenti Pœnitentiæ dispensator. *Vide dicta, ubi de zelo & modo hujus Sacramenti administrandi, pag. 245.*

Cùm præceptum sumendi Eucharistiam obliget adultos in quovis probabili mortis

periculo, vide nùm pueri qui numquàm eam antè sumpserunt, sed qui in hoc mortis periculo versantur, sat discretionis habeant ut ad illam sumendam tunc obligentur, ne tua culpa tantum transgrediantur præceptum.

Plora identidem inter vestibulum & altare, ut fias in tempore iracundiæ reconciliatio; apprehende disciplinam ne quando in te irascatur Dominus, pereas ipse de via justa, & reprobus efficiaris.

Quid est Parochus sine oratione? est miles sine armis, est animalis homo, non percipiens ea quæ Spiritus Dei sunt. Insta ergo, charissime Frater, insta orationi, & fies idoneus & potens instare ministerio verbi; hauri ex fontibus Salvatoris, & præcipuè ex ejus suavissimo corde, lumina flammantia & sacram illius unctionem animas convertentem.

Benevolentiam & fiduciam animarum tibi modis omnibus concilia. Quapropter curam habe de bono nomine, ne agas familiaritè cum Laïcis, nec apud illos comedas, sed præsertim opus est ut nuptiarum evites convivium. *Conc. Agath.* Ne exigas debita nimis asperè: erga pauperes & ægrotos, præsertim verecundos, in-

due viscera misericordiæ. *Vide dicta ubi de eleemosyna, pag. 186.*

Cùm è duobus malis minus sit eligendum, necesse est interdùm tolerare aut dissimulare, saltem ad tempus, aliquid mali ad præcavendum gravius. Quid dissimulare nescit, nescit præesse. Cave, ne attendens exhortationi, prolixior sis, ne ingeneres fastidium, & ut auditores sint semper ad te audiendum parati. Cave etiam ne cum fidelibus tibi commissis litiges, saltem quoad ejus fieri poterit; nihil est quod à fiducia magis avertat, &, sublata fiducia, nihil prodest.

Doce obstetrices modum administrandi Baptismi Sacramentum; ex hoc pendet interdùm æterna infantium salus. Quid ergo hac tua diligentia digniùs?

Species Eucharistiæ identidem renova, & sæpius per ætatem. Huc spectant munia tua.

Invigila ut præceptor suo fungatur officio. Heu! quot quantaque mala ex negligentia, ignorantia, & pravo exemplo pedagogorum oriuntur in Republica, & in Ecclesia Dei? Tuum est hæc prævenire mala.

Ne te pigeat visitare infirmos; ut per

verba bonâ, per verba consolatoria percipiant immarcescibilem gloriæ coronam. Væ tibi si in tam difficili lucta, & in hoc tempore malo ex quo pendet tota æternitatis causa, illos deserueris! Iterùm monemus & obsecramus te per misericordiæ viscera, ut agonizantes dirigas in viam salutis æternæ; hinc tu ipse in charitate Christi & fidelium firmaberis. *Vide dicta ubi de visitatione & cura agrotorum & agonizantium, pag. 268.*

Vide ne redditus Fabricæ & Sodalitatum dissipentur. Exige quotannis rationem ab his qui eorum administrationem habent, præsertim si ita præcipiat Episcopus.

Da operam ut statuta Diocesis & decreta Visitationis observentur; obligant enim in conscientia. Intersis ipse collationi singulis mensibus fieri solitæ; hæc enim est Clericis desidiosis & ignavis studendi incitamentum.

Defende jura tui beneficii, & fidelium foundationes. Cura pariter ut pia legata impleantur.

Tandem, si Deum timueris, cætera quantumvis levia munia non negliges; in his esto; in his siquidem sita est sanctificatio tua.

Quapropter inhæreant animo hæc verba consolationis plena: *Qui bene prasunt Presbyteri, duplici honore digni sunt. Qui bene ministraverint, bonum gradum sibi acquirent & multam fiduciam, quæ est in Christo Jesu.*

Igitur viriliter age & confortetur cor tuum; & licet populi, quos erudies ad justitiam, dura cervicis & incircumcisis cordibus Spiritui Sancto resistant, nec obediant veritati, percipies tamen coronam justitiæ; Deus enim à te non exigit curationem, sed curam. *S. Bern.*

Beatus populus qui talem habet qualem hic descripsimus Pastorem! Nam sicut Sacerdotes & Pastores mali sunt laqueus ruinæ Populi Dei, juxta *Ose. 9. v. 8.* ita Pastores boni, ardenti zelo zelati, forma gregis ex animo, & omnibus ovibus omnia facti, ejusdem Populi sunt efficacissima salus, inquit passim sancti Patres & Concilia, & ipsa confirmat experientia. Utinam ergo de his juxta cor Dei Pastoribus cunctæ accuratiùs providerentur Ecclesiæ Dei! Certè, tot tantaque mala quæ per sinistra promotionis ostium intrarunt, & quotidie in Ecclesiam Dei agminatim irrepunt, non sentiremus. *Cont. Colon.* Videant hujusmodi beneficiorum collatores dicta ubi

de Probatione ante Ordines, pag. 25. & de Ambitione, pag. 47.

ARTICULUS III.

Munia Canoniorum & Beneficiatorum circa residentiam in Choro & scientiam cantus.

Sciant universi, ex constitutione Bonifacii VIII. & ex Concilio Tridentino *Sess.* 24. *de Ref. c.* 12. illos qui non assistunt Horis Canonicis in choro, non acquirere dominium distributionum, exceptis illis quos infirmitas, seu justa & rationabilis corporis necessitas, aut evidens Ecclesie utilitas excusat.

Verum si hæ causæ non adsint, si quæ interveniat fraus, qua fronte fructus facis tuos? Numquid fraus & dolus debent alicui patrocinari? Minimè *Cap. Sedes, de Rescriptis*. Quare? quia qui facit in fraudem legis, contra ipsam legem videtur facere. *Glosa in C. Quanto, de Privilegiis in fin.* Unde, non obstante quavis remissione & collusionem, his fructibus carere debes. *Trid. cap. cir.* Quod si eos acceperis, hos restituere debes.

Insuper, cum teneamus omnes, in Choro ad psallendum instituto, hymnis & can-

ticis reverenter & distinctè devotèque laudare Deum. *Trid.* ibi, & cum cantus & soni grave & pii esse debeant, ut ad pietatem auditores excitentur. *Conc. Mediol.* nonne facillè contingere potest ut tenearis ad restitutionem, si officium irreverenter persolvas, si in cantandis horis tibi nimium blandiaris, ac si huc illuc rotans oculos & confabulans, vel præ tædio dormitans, vel diligens verba præcipitationis & voces inordinatas, recites aut cantes Horas Canonicas, & assistas Missis pro defunctis & aliis functionibus absque debita attentione? An tibi latet orationem absque attentione non esse veram orationem, sed orationis simulationem; sicut homo pictus non est verus homo, sed hominis simulacrum? Quoties etiam contingit, ut Punctator, qui absentes absque causa à Choro, aut perfunctoriè præsentem non notat, periclitetur ipse multum, & teneatur ipse ad restitutionem?

Redi ad cor, charissime Frater; hæc omnia peccata districtius scrutare, & sincerius confiteri, eaque restitutionibus & eleemosynis redime, ac remedium adhibe: iudicia Dei abyssus multa.

Quid sentis de prava consuetudine quorundam Clericorum, qui desinente campa-

narum sonitu, ad Ecclesiam accurrunt, & instar venatoris canis hiante ore spiritum trahunt? Qui gloria Dei nullatenus allecti sed potius, ut loquitur Isaïas, diligentes munera, & sequentes retributionem, in Chorum non intrant nisi inchoato officio, nisi cursim, irreligiosè, mente vaga, nec tantillum ad orationem præparata anima, quasi in cœnaculum intrarent, aut ad circulos convolarent? Quid de his sentis?

Quid de his qui inter psallendum sæpè sæpiùs exeunt è Choro, non necessitate, sed animi levitate, & rerum divinarum fastidio? Quid de his qui ex eodem Choro & ex Ecclesia festinanter egrediuntur nondùm persolutis horis? Nonne ipso tuo iudicio illud est tepidi, fastidiosi, negligentis, otiosique animi indicium? Annon hoc est avari, mercenarii & irreligiosi personam præ se ferre, scandalum & risum movere? Ita sanè. Reverà hæc omnia vident & dolent ipsi Laïci, simul & horrent, & blasphemant; super his obstupescunt cœli & irascitur Deus: numquid impunè irrideri potest? Nonne tamen ex illis es qui, ipso tuo iudicio, reprehendendi & vituperandi sunt? Vide nùm opera tua te manifestum faciant, nec ne.

Igitur, charissime Frater, ab hac prava consuetudine abhorreas velimus. Cùm itaque hora divini officii celebrandi aderit, cum omni alacritate primus in excubiis Domini inveniri studeas. Ecclesiam ingrediens, frontem aqua benedicta asperge, & te signo crucis devotè muni. *Conc. Bituric.* & adorato Deo, præpara animam tuam ad orationem.

Ne unquam Chorum ingrediaris, nisi Chori vestibus indutus, non quidem sordidis & laceratis, aut vanitatem redolentibus, sed mundis, decoris & modestis.

Dum superpelliceum induis, cogita quam personam sustineas, nempè à sordibus labæque puram, qualem vestibus esse indicas. *Conc. Mediol.*

Ne properanter in Chorum, quasi distributionum quæstu incitatus, accedas, sed gravi incessu. *Idem.*

Cùm in Choro fueris, gravitatem serva quam locus & officium exposcit. *Conc. Senon.* Pro temporis & officii ratione, ex instituto & more Ecclesiæ sede, sta, flecte genua, caput aperi, submitte, cæteraque hujus generis adhibeas. *Conc. Mediol.*

Cave ne confabuleris nec rideas in Choro, nec ibi sis somnolentus, nec vageris

oculis, nec litteras, libros, aliave scripta legas, incomposito situ ne stes aut sedeas, ne hùc illùc movearis. *Conc. Aquens.*

Ne Horas Canonicas privatim absolvere audeas, sed concine, ac unà cum Fratibus Deum honorifica; contrarium faciens, tanquàm absens habendus es. *Conc. Trev.*

Psallens Deo tuo, ante cujus conspectum stas, psalles sapienter; id est, non cursim, non perturbatè, non oscitanter, sed leniter, distinctè, ac studiosè, non ad vanam gloriam & popularem adulationem, sed ad gloriam Dei & populi ædificationem; canta Domino, canta canticum novum; id est, piè, graviter, strenuè & religiosè, ut in omnibus honorificetur Deus, ac dirigatur oratio tua sicut incensum in conspectu ejus.

Cave ne ex Choro exeas nisi persolutis horis; & in genua ante Dominum pronus, eum adora, ac enixè roga ut animi tui divagationes cæterasque culpas tibi ignoscere dignetur, & ut ad orationem te deinceps alacriorem & ferventiorum efficere velit. E templo egrediens, ambula coram Deo; da operam ut sis homo ubique internus ad orationem semper paratus.

Tandem cùm ad cantum pium & gra-

vem tenearis, nesesse est ut ad illum te assidue exerceas. Ipsi sutores ad artem suam, quamvis infimam, non admittuntur, nisi ad illam se diù exercuerint, & nisi illius post probationem periti agnoscantur; tu autem qui Angelico ministerio te mancipasti, Ecclesiasticum cantum studiosè addiscere negliges? Proh pudor! Annon à Choro eliminandus; & distributionibus privandus es? Jure merito. Quare? quia cantus inscius, & inordinato cantandi modo Deum inhonoras, populo tædium affers, eumque à divinis avertis. Proh scelus!

Da te ergo viro qui psallendi sit sciens, scias & tu cantum, charissime Frater. Si habueris fidem, illum quotidie a dibus, illumque tandem, quantum talenta per misserint, callebis, ut virili sonitu & affectu voces Sancti Spiritus depromens, ad flammam pietatis animos ardentius moveas, suavitate lectionis ac melodiæ doctos demulcens & minùs doctos erudiens; & ut ipse convenientissima modulatione commotus & liquefactus in hac vita, canticum novum ante sedem Agni cantare possis.